

El Delta, la despoblació i la transició energètica, els grans eixos del 14-F a les Terres de l'Ebre

Terres de l'Ebre Redacció / ACN

Just un any després del Glòria, el futur del delta de l'Ebre, en risc de quedar parcialment submergit sota el mar durant les properes dècades, és determinant en qualsevol debat sobre l'horitzó territorial i el 14-F no n'és una excepció. Els candidats i candidates han recordat la importància dels seus valors ambientals, però les receptes que aporten segueixen encallades en la complexa necessitat de fer front urgentment a la recuperació de sediments dels pantans de l'Ebre i en l'encreuament de retrets sobre les responsabilitats competencials de les administracions.

Els candidats d'ERC, Junts, En Comú Podem i la CUP compartixen, amb matisos, la necessitat de reactivar el trànsit sedimentari com a mesura estructural sense renunciar a altres mesures imminents que passen pel moviment de sorres puntuals. Els candidats de PSC i PDeCAT

fan seues les mesures de lluita contra la regressió i la subsidència proposades per la Taula de Consens pel delta de l'Ebre, que sense infravalorar els sediments, prioritza a curt termini el reforç amb sorres de la línia de costa per a no permetre en cap mesura el seu endarreriment. Entre les veus més escèptiques sobre l'efectivitat de la recuperació de sediments es troba la del candidat per C's, Matías Alonso, que advoca per estudiar diferents tipus de barreres físiques davant l'avenç del mar. El PP coincidix en l'atenció prioritària que requereix el Delta, però la seua cap de cartell no ha defensat cap proposta concreta per sobre d'una altra.

El debat sobre el Delta no es pot desvincular del model ecològic de cada partit, i en este sentit, En Comú Podem ha plantejat un Pacte per l'Ebre que retorne progressivament els cabals del minitransvasament i la CUP s'ha oposat al Xerta-Sènia, l'a-

nunci de l'activació del qual per al 2023 -en una versió molt més reduïda que l'original- ha coincidit gairebé amb la campanya electoral. En canvi, els socialistes han defensat recuperar la versió més ambiciosa del projecte, que preveia regar fins a 16.000 hectàrees de terreny.

Els altres grans eixos de la campanya han estat la lluita contra el despoblament i la discriminació positiva de l'àmbit rural i la transició

energètica. En el primer bloc, tots els partits coincidixen sense excepció en el diagnòstic. Els comuns, Junts i el PDeCAT han proposat la creació de normativa específica o d'àmbits de govern nous per a tractar la qüestió de forma integral, i totes les formacions aposten per millorar la connectivitat digital del territori. Fins i tot les grans inversions públiques, com ara la d'un nou hospital per a les Terres de l'Ebre -defensat per tots els partits excepte ERC- s'han convertit en una derivada d'este debat.

Pel que fa a la transició energètica, ningú ha volgut obrir la porta de bat a bat a la pressió eòlica o fotovoltaica. Els partits defensen per una banda les renovables, però també la sobirania energètica del territori per a ordenar la implantació de centrals i governar-ne la gestió. Esquerra aposta molt fort per l'autoconsum, guiat pel municipalisme i l'Agència de l'Energia del Copate. ■